16/05/2020

“Ύδωρ Πνευματικό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Διαβάστε το μήνυμα της Κυριακής της Σαμαρείτιδος, 17 Μαΐου 2020, από την Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων όπως αυτό δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως:

Αδελφοί χριστιανοί, Χριστός Ανέστη!

Η σημερινή περικοπή του ιερού Ευαγγελίου μάς διηγείται την συνάντηση του Χριστού με την Σαμαρείτιδα και τον μεταξύ τους διάλογο. Όπως διάλεξε πρώτα στις μυροφόρες γυναίκες να φανερώσει την Ανάστασή του, έτσι και σήμερα επιλέγει μια γυναίκα, και μάλιστα αιρετική για τους ορθόδοξους Ιουδαίους, και τής αποκαλύπτει απερίφραστα ότι είναι ο Χριστός, δηλαδή ο Μεσσίας που ανέμενε ο Ισραήλ. Είχε βαδίσει ο Χριστός με τους μαθητές του προς μία πόλη της Σαμαρείας που ονομάζονταν Συχάρ. Φτάσανε το μεσημέρι κι έστειλε τους μαθητές να αγοράσουν τροφές, ενώ ο εκείνος κάθισε δίπλα σε ένα πηγάδι που είχε χτίσει ο Ιακώβ. Σε λίγο πλησίασε η Σαμαρείτιδα, με την στάμνα της, για να αντλήσει νερό. Τότε ο Χριστός τής ζήτησε να τού προσφέρει νερό και στην απορία της, πώς αυτός, Ιουδάιος ων, καταδέχτηκε να μιλήσει σε μια γυναίκα Σαμαρείτιδα, έδραξε

της ευκαιρίας να της μιλήσει για το πνευματικό ύδωρ που ο ίδιος δίνει στις καρδιές των ανθρώπων και γίνεται πηγή, η οποία αναβλύζει διαρκώς μέσα τους και τούς δροσίζει και τούς παρέχει την αιώνιο ζωή. -Κύριε, δώσε μου τούτο το νερό, τού λέει, για να μη διψώ και να μην έρχομαι εδώ να αντλώ. -Πήγαινε φώναξε τον άνδρα σου, τής λέει, κι έλα εδώ. – Δεν έχω άνδρα, τού απαντά, και ο Χριστός της λέει: -Σωστά απάντησες, γιατί πέντε άνδρες είχες και αυτός που έχεις τώρα δεν είναι άντρας σου. Δεν επαναστατεί η Σαμαρείτιδα στην αποκάλυψη αυτή, αλλά με ταπεινό φρόνημα αναγνωρίζει ότι μόνο ένας άνθρωπος του Θεού, ένας προφήτης θα μπορούσε να το πει αυτό ενώ δεν την γνωρίζει. Γι αυτό και δράττεται της ευκαιρίας και ρωτά τον Χριστό πού πρέπει να προσκυνείται ο Θεός, μιας που οι Ιουδαίοι έλεγαν στον ναό του Σολομώντα ενώ οι Σαμαρείτες τον λάτρευαν στο παρακείμενο βουνό. -Γυναίκα, πίστεψέ με, τής απαντά, θα έλθει ώρα που ο Θεός θα προσκυνείται αλλά όχι σε τούτο το βουνό ούτε στα Ιεροσόλυμα. Σείς προσκυνείτε αυτό που δεν γνωρίζετε, εμείς προσκυνούμε αυτό που γνωρίζουμε, ότι δηλαδή η σωτηρία προέρχεται από τους Ιουδαίους. Αλλά θα έλθει ώρα, τώρα δα, που οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνήσουν τον πατέρα με πνεύμα και με αλήθεια, γιατί ο Θεός είναι πνεύμα και όσοι τον προσκυνούν πρέπει να τον προσκυνούν με πνεύμα και με αλήθεια. -Γνωρίζω, τού λέει η γυναίκα, ότι έρχεται ο Μεσσίας ο λεγόμενος Χριστός, κι όταν έλθει εκείνος θα μάς τα αναγγείλει όλα. -Εγώ είμαι, που σού μιλώ, τής απαντά ο Ιησούς. Ήλθαν στο μεταξύ οι μαθητές, απόρησαν που μιλούσε με μια γυναίκα, αλλά δεν τόλμησαν να τόν ρωτήσουν τίποτα. Άφησε η Σαμαρείτιδα την στάμνα στο πηγάδι κι ετρεξε και φώναξε όλη την πόλη, και πίστεψαν πολλοί στον λόγο του Ιησού και ομολογούσαν ότι αυτός είναι ο Χριστός, ο σωτήρ του κόσμου.

«Εγώ είμαι ο σωτήρ του κόσμου», μάς λέει σήμερα ο Χριστός απευθυνόμενος στην γυναίκα και στους λοιπούς Σαμαρείτες, και μάς διδάσκει την αληθινή λατρεία του τριαδικού Θεού, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Γιατί, όπως ο ίδιος έχει πει, «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός, καί ἡ ἀλήθεια, καί ἡ ζωή». Προσκυνείται επομένως ο Πατήρ εν Αγίω Πνεύματι και εν Υιώ, ο οποίος προσέλαβε την ανθρώπινη φύση, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, και σταυρώθηκε και αναστήθηκε για την δική μας σωτηρία. Η Ανάσταση του Χριστού είναι η αλήθεια της πίστεώς μας, και σημαίνεται διά των μυστηρίων, τα οποία τελεσιουργεί η χάρις του Αγίου Πνεύματος. Γιατί η τριπλή κατάδυση κατά το Βάπτισμα δεν είναι άλλο από την συμμετοχή στην τριήμερο ταφή και Ανάσταση του Χριστού, και η Θεία Ευχαριστία, η οποία τελείται για να μεταλαμβάνουμε όλοι το σώμα και το αίμα του Χριστού, είναι η ένωσή μας με τον Σωτήρα και λυτρωτή του κόσμου, με την πηγή της ζωής και της αθανασίας.

Ο άγιος Αμφιλόχιος επίσκοπος Ικονίου, αναφερόμενος στο θέμα των ιερών

μυστηρίων της Εκκλησίας, μάς εξηγεί πρώτα ότι Σαμαρείτης στην εβραϊκή γλώσσα σημαίνει φύλακας του νόμου. Κι όμως, οι κατ΄ όνομα φύλακες του νόμου δεν προσκυνούσαν τον Θεό στα Ιεροσόλυμα, όπως όριζε ο Μωσαϊκός νόμος, και κατηγορούσαν μάλιστα ως παραβάτες τους Ιουδαίους. Και

συνεχίζει: «Ποιός δεν γνωρίζει τους Σαμαρείτες που βρίσκονται ανάμεσά μας; Εκείνους που αποστασιοποιήθηκαν από την την Ιερουσαλήμ, δηλαδή από την Εκκλησία του Χριστού, εκείνους που νομοθέτησαν να μην προσφέρονται στην Ιερουσαλήμ μήτε απαρχές μήτε προσευχές, μήτε να ακροώνται τις γραφές ή τις διδασκαλίες που παραδίδουν στις εκκλησιές οι ποιμένες εν Αγίω Πνεύματι, αλλά είναι χωρισμένοι και παντελώς ξένοι από τον λαό του Θεου, ονομάζοντας ψευδώς τον εαυτό τους με σεμνά ονόματα... Βαπτίστηκαν στην Εκκλησία από τους ιερείς του Θεού, μετά το βάπτισμα τραφήκανε με το σώμα και με το αίμα του Χριστού. Άραγε, φυλάσσουν αυτές τις παραδόσεις; Ένα από αυτά εάν κανείς αρνηθεί, όλα τα αρνήθηκε. Άραγε φυλάσσουν και τα τρία, το βάπτισμα, το σώμα, το αίμα; Ένας ιερέας σού έδωσε την τριάδα των μυστηρίων και δεν δύνασαι να κρατείς το ένα και να αφήνεις το άλλο· αν ήταν άλλος εκείνος που σε βάπτισε και άλλος που σού έδωσε το σώμα και άλλος το αίμα, θα μπορούσες να πεις ότι «Οι δύο αληθινά μού παρέδωσαν, ο δε τρίτος με ενέπαιξε». Τώρα όμως από έναν ιερέα δέχτηκες όλα τα μυστήρια· εάν τόν αναγνωρίζεις ως ιερέα του Χριστού, φύλασσε τα μυστήρια, για να μη γίνεις παραβάτης· αν δεν τον αναγνωρίζεις ως ιερέα, κατηχούμενο τον λες και αλλότριο του ονόματος του Χριστού, άρα κάπου αλλού ούτε καν βαπτίστηκες. Και όπως όποιοι βλαστημούν τον Υιό, ασεβούν στον Πατέρα και στο Άγιο Πνεύμα, και ομοίως όσοι απιστούν στο Άγιο Πνεύμα, απιστούν στον πανάγιο Πατέρα και στον πανάγιο αυτού Υιό τον Ιησού Χριστό, το ίδιο συμβαίνει και με την τριάδα των μυστηρίων. Εάν κανείς ένα από αυτά αθετήσει, και τα τρία αθέτησε· εάν επομένως αθέτησες τα μυστήρια του Χριστού και αποστασιοποιήθηκες από την Εκκλησία, δικαίως οφείλεις να ονομάζεσαι παραβάτης».

Ας πορευόμαστε, αδελφοί χριστιανοί, με πίστη στα λόγια που σήμερα αποκάλυψε στην Σαμαρείτιδα ο Ιησούς Χριστός, ότι δηλαδή είναι ο σωτήρας του κόσμου, ο οποίος παρέχει την ζωή και την Ανάσταση, και ας μετέχουμε με πίστη στο μέγα μυστήριο της σωτηρίας μας, μεταλαμβάνοντας ανελλιπώς, εν πίστει και εξομολογήσει καρδίας, το άχραντο σώμα και το τίμιο αίμα του Χριστού, «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καί εἰς ζωήν αἰώνιον». Αμήν.